

Bezpečná skrýš

Znám tiché místo pokoje
kam ráda chodívám.
Tam tiše ke mně mluvívá,
a učí mě můj Pán.
Tam k Jeho nohám
usedám.

Duch Jeho pozvedá
mě k výšinám,
když Pána svého poznávám,
a s Ním rozmlouvám.

Tam tajemství mi veliké
Duch Boží otvírá,
a učí mě,
kdo Otec - Bůh můj je,
a kdo jsem já.

Když jako vyplašené ptáče,
na Jeho dlani spočívám,
On laskavě mě těšívá:
„Neboj se! Já miluji tě!
Jsi můj, a já tvůj Pán.“

Když na zemi se cítím
opuštěn a sám,
On ke mně tiše praví:
„Já svoji Církev
tu stále ještě mám!“

Duch Jeho učí mě,
jak dobrý Bůh je,
když já to mnohdy nevidím.
Tam oči moje otevírá,
ať prohlédnu a uvidím!
A srdce moje odemyká,
ať Jeho lásku ucítím.
Když starosti mě sráží k zemi
a mnohdy nevím kudy kam.
On Slovem svým mně utěšuje:
„Já cestu znám!“

Pak dlaní svojí vyhlazuje,
mé vrásky na líčkách,
a tichounce mi šeptá:
„Nic neboj se,
já mám tě rád!“

Tam mladost moji obnovuje,
a sílu dává k životu.
Pak tvář moji rozjasňuje,
a Duchem svým
mne znovu naplňuje,
když na Něj spoléhám.

Tam, před nápory světa,
před zlobou, špínou, hněvem,
i před tím, co mě bolí, trápí,
já vždycky utíkám.
Pak duše moje občerstvená
zase může jíti dál.

Tou skrýši tajemnou,
tím místem bezpečným,
je dobrý Bůh můj,
Spasitel a Pán!